

Mørkets Grøde

Antestor

Smerte, min kjærkomne venn
du svikter ei når alt annet er ikledd bedrag

Lyset, så ukjent og fjernt
minner om en gammel kjenning
som nå fordømmer hvert steg
og hver tanke jeg tenker

Her er alt jeg eier
min sorg, min angst, mitt dødsønske
så ikke kom her og redd meg
jeg vil heller drepes enn å glemme den sorg jeg har

Jeg forakter alt som glimer av håp
og mine øyne har lukket seg for godt
nå ser jeg døden sende roser med mitt navn
det varmer godt i en utgrått sjel, det fyller opp mitt savn

Se minnene brenner
se ordene svir
se blemmene skapt av svikende frender
se mitt bryst revet opp av kjærlighetens løgn

Her er alt jeg eier
min sorg, min angst, mitt dødsønske
så ikke kom her og redd meg
jeg vil heller drepes enn å glemme den sorg jeg har

Smerte, min kjærkomne venn
du sviktet ei, du har fulgt meg til veis ende

Ser du lyset min gamle kjenning?
det er tid for å ta farvel
men vi sees nok atter igjen